

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Negyedévre. 1 frt 25 kr. = 2 kor. 50 fl.
Félévre . . . 2 . 50 . = 5 . . .
Egész évre . 5 . . . = 10 . . .

Megjelenik minden szerdán és szombaton.

Egyes szám ára 7 kr. = 14 fillér.

Egyes példányok Groszman J. antiquar
üzletében, Polacsek V. és Groák I. dohány-
tözsdejében, Groszmann J., Gubás F. és
Hesz Jenő fűszerkereskedésében kaphatók.

SZABADSÁG

SZERKESZTŐSÉG:
hova a lap szellemi részét illető köz-
lemények küldendők:
Városháza 4. szám.
(Markó-ház.)
Szerkesztő otthon található egész nap.
KIADÓHIVATAL:
hova a nyiltterek, hirdetések és elő-
fizetési díjak, valamint reklamációk
küldendők:
Wesselényi Géza
könyvnyomdája
Deák-utca (színház-épület).

POLITIKAI, TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI, TANÜGYI ÉS HELYIÉRDEKŰ LAP.
A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PÁRT KOZLÖNYE.

Jókai Mór.

A mai napon ünnepli a magyar nemzet Jókai Mór 50 éves írói jubileumát.

Mint regényíró, mint költő, mint szabadságharcos, mint politikus, s mint ember: ő egyaránt epochális alak. a ki feltétlenül megérdemli azt, hogy vele az egész ország foglalkozzék e napon.

Nincs a világirodalomnak egy másik regényíró alakja, a kivel őt akár regényeinek száma, akár a bennük rejlő fantázia, elmeél tekintetében összehasonlítani lehetne. Oriási munkaerő, fáradhatatlan szorgalom jellemzi ezt a tetterős férfiut. a kinek munkái révén nemzetünk géniusza, a magyar faj szokásai, a népelet tipikus alakjai a művelt világ előtt ismeretessé lettek.

Alig van művelt — nem, csak irni, olvasni tudó embere Európának, a ki regényei közül egyiket vagy másikat nem olvasta s ne bámulta volna.

Mint regényíró a nemzet egyező közvéleménye. az utólérhetlen építetonnal méltán illetheti, mert reá s műveire, melyek nemcsak irodalmunknak fődiszei, hanem a melyekben a lángész alkotó ereje hat és működik — méltán lehet nemzetünk büszke.

Jókai mint költő a szabadságharc alatt s pár évtizedig utána mesterien játszott azon a lanton, a melynek hurjai a nemzeti aspirációkat, a nemzet sérelmeit, búját, baját s a jövőben vetett hitet hangoztatták.

Részt vett az 1848/49-iki szabadságharcban, részese, tanuja volt a nagy napoknak; és pedig azon szerencsében részesült, hogy nem „a névtelen hősök” között harcolt, hanem a vezetők közt állt, — ott állt elejétől fogva majdnem addig, mikor a dicsőség tragédiává változott.

Nemcsak harcolt, de elő is készítette a harcot. A márcziusi eseményeknek oszlopos részese, a ki résztvett Tancsics Mihálynak a

fogságból való kiszabadításán; része volt a szabadsajtó kivívásában, részese ama mozgalomnak, melyek a márczius 15-ikét születték; — s a megtámadott hazáért kardot is hordott, tűzpróbán is átment. — s a világsi fegyverletétel után, mint annyi más kitünősége a hazának: ő is bujdosott.

E bujdosása idejét legnagyobbbrészt megyénk területén töltötte. Különbön megyénkhez s Miskolczhoz több kedves emlék is köti.

Mint politikus sem kis szerepet játszott ő hazánk közelmúlt történetében. Évtizedekig volt lapszerkesztő — s lapja az 1867. után keletkezett egy néhány kormányt szigorú következetességgel s a legélesebb hangon ostorozta. Éleztapja — ki ne ismerné Kakas Márton alakját — versben és prózában szolgálta az ellenzéki szellemet.

Ezt a szerepet a viszonyok változtával megcserelelte: barátai jutván kormányra, ő is megszűnt ellenzéki lenni s Tisza Kálmán minisztersége óta folyton kormánypárti programmal tagja a képviselőháznak, hol egyideig Egert, majd több ízben Kassát képviselte.

Döntő szerepe az aktív politikában nem volt soha, nincs ma sem; de ha megmarad azon elvek szolgálatában, a melyeket a márczius 15-ike hozott napvilágra, a melyekért 1848-ban fegyverrel is küzdött s melyek mellett való küzdését annak idején az egész nemzet újjongva tapsolta meg: akkor Magyarország 1868 óta máig békésen s vér nélkül megkapta volna mindazt a jogot, mindazt a garanciáját függetlenségének s szabadságának, a melyet Deák Ferencz loyaltása Bécsben hagyott.

A dohány-beszállítás.

Megyénk egyes vidékei, — illetve községeinek meg van speciális gazdasági ága, melynek kultiválása, ha megszorítatik, esetleg attól elűtetnek, megszűnnek létezni, mert el lesz zárva előlük az

egyetlen kereseti forrás, melyből eddigelé, ha nem is nyertek jólétet, de minden esetre a megélhetéshez szükséges anyagot bírták általa.

A szőlő pusztulása által okozott jajszó már elhangzott! . . . hiszen az ember lassanként hozzá szokik a roschoz is. Elfásulva nézi ma már a még csak nem rég jómódban élő szőlős gazda, mint maradt le lassanként róla és családtagjairól a jóiét zománca, mint váltotta fel az arcok üdeségét az éhség sárgasága, mint tört meg a test izmossága, nem a kor, de a szükség által előidézett gyengeségtől. Nagyjaink — kiknek kezébe van a haza jóléte letéve — időről-időre gondoskodnak arról, hogy a magyar ne feledhesse el soha: miszerint szabad nemzetet képez (!) kinek önnön kezébe van letéve a jövő boldogulásra az eszköz, csak tudjon vele élni.

A következmények azonban megmutatják azt is, hogy bár szabadok vagyunk, de ha megmozdulunk: kezünkön, lábunkon megzörren a bilincs, mely csak annyiban különbözik a régitől, hogy kevéssel hosszabbra van hagyva; meggyőződhetünk arról is, hogy azok a férfiak, kiknek munkálkodásától joggal várhatnánk boldogulásunkat, anyagi előhaladásunkat: gyakran megfélekednek kötelesegtől, igaz ugyan, hogy nem a nemzet bizalmából ülnek a nemzet bíboros székén, de meggondolhatnák, hogy a haza boldogítására esküdnek.

„Parancsolni könnyű, engedelmeskedni nehéz”, tartjuk mi, pe dig ellenkezőleg a helyes t. i. „Parancsolni nehéz, engedelmeskedni könnyű”, ha?? . . .

Itt van előttünk a m. kir. pénzügyminiszter ur 8789. számú rendelete, melyben meghagyja, hogy jövőre a dohánytermelés a beváltó hivatalhoz vasuton lesz szállítandó.

A leirat szerint okot ezen új intézkedésre az ad, mivel eddig a termelők szállítás alkalmával nem eléggé óvták a termést és mert a kocsin való szállítás alkalmat adott a csempészetre.

A ki tudja azt, hogy a vasuti állomások (hol teherfelvétel is van) mily messzire szoktak feküdni a községektől, annak önkéntelenül keresnie kell a

A SZABADSÁG TÁRCZÁJA.

Farsangi prédikáció.

A farsang is itt van újra
Nő az apák s férjek búja!

No lám! Csepp hujja, hogy nem rimes sorokban éneklek a farsangot. Na ugyan szépen is venné ki magát: prédikáció — versekben!

Igen, prédikáció. Mert a farsang nem csak arra való, hogy bokáig koptassuk a lábunkat a tánczolásban; hanem arra is, hogy elmélkedjünk a dolgok és állapotok fölött.

A farsang ma már nem egyéb, mint modern — leányvásár! Éppen azért előre kijelentem a nyájas olvasók előtt, hogy az alábbi elmélkedéseket nem azok számára írom, a kik Terpsichore istennő tiszteletére tánczolni akarnak e beállott farsangban; hanem komoly férfiak számára. Közgazdasági rovatunkat akarom ezuttal ide a vonal alá helyezni s itt akarok okos és bölcs tanácsokat osztogatni a tisztelt papáknak és mamáknak. De ha a gyöngyöm eladó leányom elolvassa, az sem lesz valami öreg hiba.

Hát t. szülők! Tegyétek kezetekeket a — zsebetekre . . . és pedig arra, a melyikben a pénzeteket hordjátok. A melyik t. szülőnek Wertheim-szekrénye van, az arra tegye a kezét. Én meg a szívem sugallatát, eszem tapasztalatát mondom el. Azt hiszem, egyetértünk.

Különböző módon nyilvánul a jó Isten áldása

valamely városban. Én nem keresek példákat a történelem tárházából, csak annyit konstátlok, hogy az utóbbi időben fölöttébb nagy volt az Úr áldása Miskolczon — leányok dolgában.

Egyik délczeg, mint a pálma; másik karcsú, mint a nyárfa. Egyiknek a szeme úgy ragyog, mint a nap; a másik-é mint az esthajnal csillag. Se szeri se száma nincs a miskolczi szép leányoknak.

De hát a sok szép leányhoz nemcsak tárczairó kell, a ki az ő gyönyörűségüket leírja; nemcsak költő, a ki őket megénekelje, hanem kell — vőlegény is.

Mert, t. jövendőbeli apósok és anyósok! Mit ér az, ha lefestem becses magzatotok minden bájjait? . . . Mit ér, ha rimbe szedem kellemeiket egyenként és együtt? . . . Mit ér, ha őt szeretitek? . . . Mit ér, ha ő szeret? . . . Mind ennek csak akkor van értelme, ha vége — házasság.

Oh ne higyjétek t. szülők, hogy a házasság fölől óhajtok tinektek bölcs felvilágosítást adni. Hogy mi a házasság, azt ti már ugyis jobban tudjátok, mint én. Vagy olyan jó a ti házasságtok, hogy ahhoz hasonlóval akarjátok boldogítani leányotokat; vagy olyan rossz, hogy igyekeztok jobb házassággal segíteni leányotokon. Mert a férfi sorsa a nő, a nő sorsa a férfi. És a leány nem az aggszűz pártája, hanem a konty után sováro.

És ez bölcsen volt így eddig is, így lesz ezentúl is; akkor is, a mikor nem a pap, hanem a

polgármester köti össze a házasfeleket. Mert nem az a földolog, hogy ki adja össze a vőlegényt a menyasszonnyal; hanem az, hogy legyen menyasszony és vőlegény.

Ezen sarkallik az én prédikációm is. Sok az eladó leány, kevés a házasulandó férfi Miskolczon. De ez még nem a legnagyobb baj. Lenne azért elég esküvő, akár bele is betegedhetnék valamennyi pap Miskolczon. Ámde ti, t. após és anyósjelöltek, ti álljátok utját annak, hogy leányaitok férjhez menjenek.

A férjhezmenéshez ugyanis sok minden kell a szerelmen kívül. A hozományt nem is emlitem. Fel sem akarom tenni, hogy lenne Miskolczon egy olyan ifju, a ki erre számítva nőszül. Hanem egy kell, az, hogy az ifjú pár élni tudjon!

Nálunk férfi becsületes munkával megél, gyarapszik is, ha takarékos, szerény házastársa van. De elpusztul, ha neje több gondot fordít az öltözékére, mint a háztartásra.

Ne is vegyétek rossz néven t. szülők, ti vagytok jó részben az okai annak, hogy kevesebb a házasság Miskolczon, mint kellene. Elkényeztetitek leányaitokat, Erőtök megfeszítésével, adósságsinálással selyembe, bársonyba öltöztetitek őket. Megtánczoltátok zongorázni, francia és angol nyelven beszélni, sőt még festeni is; de hogy jövendőbeli élethivatásának eleget tudjon tenni, hogy a boldogság kis fészékének háztartását vezetni tudja, arra nem gondoltok!

helyes összefüggést, melynek a leirat célja és kivitele között okvetlenül fenn kellene állnia. Ezt azonban felfedezni nem lehetséges.

A szállítás a multban jó vagy rossz időben történt, a mint a határnapon az időjárás fordult; ha jó volt az idő, felesleges volt a takargatás, ellenkező esetben mindenki tehetősége és a szükséghez képest takarta azt be, úgy hogy az uton kevés kárt tett abban az idő, vagy éppen semmit, a beszállítandó kocsira rakott dohányból pedig bizony nem szitt még senki, de senki egy pipa dohányt sem.

Mosolyra derítő gondolat tehát az, mikor a miniszter ur a vasúton való szállítás által akar gátat vetni ama visszaéléseknek. Nézzük csak közelebbről! Eddig volt 1 fel-, és 1 lerakodás; most lesz 3 fel-, és 3 lerakodás; ha eddig a fel- s lerakodás a csempészetet mozditotta elő, mily hatványozott mértékben fog emelkedni az ezután? De meg tény, hogy a legnagyobb gonddal pakolt dohány is, ennyi hányás-vetés közben megbomlik, és ide-oda fog kallódni belőle; azonkívül eddig minden szállító tudta, hogy a kiindulástól a beváltó hivatalig bontásnak nincs helye, tehát a dohányt az ut hosszúságához képest iparkodott letakarni, összerősíteni; ezután? azon a czímen, hogy úgy is minden 1—3 kilométernyi távolság után bontakozni kell; hányd-el vesd-el módra hozza össze az eddig rendszeren végzett munkáját De mert, mint már előbb is idéztem, hogy „parancsolni könnyű, engedelmeskedni nehéz“ (mert itt nálunk így kell értelmezni,) engedelmeskedni pedig kell: meit muszáj! ha csak nem akarja annyi birtokos, kiknek a jelenlegi terményárak mellett a dohánytermelés egyik főgazdasági ága s annyi kistermelő, kik csekély földjüket esakis dohányültetéssel tudják értékesíteni, az engedélyt elveszteni. Vagy legalább gondoskodni a pénzügyminiszter ur egyidejűleg arról is, mint lehetne ez újabb terhet könnyebbé, ha nem is könnyűvé tenni? ha egyáltalán a leiratban említett okokra építi intézkedéseit?!

— Emlélni fel a szállítási illetéket először, másodsorban pedig adatná meg a dohánynak vasúton való ingyenes vagy legalább tetemesen leszállított díjért való szállítását.

Előre láthatjuk azonban, hogy ezen üdvös, de egyedül a termelőket érdeklő dolog kivételét a pénzügyminiszter ur saját jószántából úgy sem létesíti: nincs tehát más hátra, mint a tisztelt dohánytermelő uraknak sikre szállniok, annyival is inkább, mert ha fent nem gondolnak arra, hogy a számnélküli feles kérés mint él meg, ha a nagy termelő, megunva a sok zaklatást, lemondanak az engedélyről, legalább ők védjék meg részben a saját érdeküket is akkor, midőn jószívéleg gondoskodnak a szegény emberről; tegyenek meg mindent a közérdeket sértő intézkedések ellenében, hisz magyar

Nemcsak a fiatalságnak, hanem a papáknak és mamáknak is jól esik a mulatság. Legyen részök benne a farsangon. De ne feledkezzenek el leányuk jövő boldogságáról sem!

Gyönyörködhetnek, midőn szép leányuk szép selyemruhájában szépen végigjárja a táncztermet; de ne felejtsek el, hogy komoly ifju, mielőtt elvonná, százsor is meggondolja: tud-e selyemruhávalót is keresni? A ki ezt meg nem gondolva házasodik, az nem komoly ember; az a mézes hetek után a „váljunk el“ szomorú drámájának a hőse lesz.

Érzem, hogy sokat fecsegtem. De ezeknél még többet is mondhatnék, a mi igaz és találó lenne. Ámde kell valamit máskorra is hagyni. A most elmondottak tanulságául pedig álljon itt a t. szülők előtt ez a tilalomta:

Ti szülők, a kik nem adhattok dus hozományt leányaitoknak, ne a selyemruha suhogásával s külső mázzal akarjatok nekik vőlegényt fogni, hanem igyekezzetek egyszerű, jóra való nőt nevelni. Ennél nagyobb kincset nem adhattok nekik!

Ha ezt a tanácsomat megfogadjátok: úgy a farsang után sok és boldog házaspár lesz Miskolcon.

Ilyen szigorú az én farsangi prédikációm. Elképzeltetek, minő kegyetlen lesz majd a bőjti prédikációm!

Öreg.

verrel ereikben úgy sem nézhetik nyugodtan: szabad akarataik öntudatos keresztülvitelének újból való megcsontítását; a kistermelők cselekvési köre szűk és korlátolt, a nagytermelők vagyoni állásával egybekötött intelligencia, képzettség ragyogjon tehát előttük a setétségben. (H. H.)

Fővárosi levél.

Budapest, 1894. január 4.

Nem csekély mértékben köteleznék le a szenvedő emberiséget az az elme, mely végre egy hathatós szert találja ki az újévi gratulációk betegsége ellen. Ez a betegség félelmetesebb a difteritisznél, a koleránál. Mert ez a betegség kikerülhetetlen, ez elől menekülni nem lehet. A hitelezőid elől elbujhatsz, az újévi gratulációsok ellen; ezek addig járnak utánad, míg végre is rád találnak, ha márcziusban is. Mert nekem már márcziusban prezentáltak b. u. é. k.-s kártyát, melyet meg kellett váltani.

A b. u. é. k. kártya ma már egy váltó, melyet te nem irtál alá s mégis ki kell fizetned. Ha ki nem fizeted, nem pörölnék be, de pörölnék és gorbaskodnak veled. A pinceszér nem szolgál ki, ha a lelket kiordítod, akkor sem hall meg, hogy ha a tálcán nem hagyál számára egy torintot. A levélhordó egy héttel később hozza a sürgős leveleidet. Minden teremtett lény megérezeti veled, ha pénzben nem kívánod vissza a boldog újévet.

De hát isten neki. Ebbe is beletörődik az ember. Az alamizsnának egy módja ez, sok szegény ember sovárogra várja az ujesztendőt, mely egy pár hónapra kisegíti. S ha tehetjük, mért ne segítünk szegény embertársainkon, még ha ez a segítség visszas formában történik is. Sokkal visszatezőbbek azok a deputációs újévi gratulációk. Nincs ma már az az apró „nagyság“, a kit fehér nyakkendő, frakkos deputációk ne gratulálnának meg. Ha két ember egy ember alatt áll, ez a két ember már deputációvá szervezkedik s hosszú beszédben kíván a nagyságos urnak boldog új ujesztendőt s ez még nem elég, a két tagu deputáció szalad az újságokhoz, hogy közöljék a szép beszédet, melyre a nagyságos ur meghatva választolt.

Valóképpen a nyilvánosság elé pedig nem tartoznának más újévi gratulációk, csupán azok, melyeknek politikai fontosságuk van. A közönség már megszokta, hogy valami érdekes nyilatkozatot, kijelentést kap ilyenkor az előkelő politikustól. Vajjon mit mond Wekerle, mit mond Apponyi? Lesz-e valami a polgári házasságból vagy nem? Mert az újévi beszédek a jövődöbe mondás vagy jövődöbelátás színével is szoktak birni. Az idén nagy volt az érdeklődés, sajtonak és publikumnak lesz is amin rágódni egy pár hétig. Wekerle erősen bizik a pártjában s bizik az ellenség segítségében is. Apponyi — hisz az ő beszédei alkotják az egész polgári házasságnak a sarokköveit — ma még nem nyilatkozott magáról a törvényjavaslatról. Elvi különbség közte és a kormány közt nincs e kérdésben. Az aztán más kérdés, hogy a törvényjavaslat maga kielégíti-e őt. A szélsőbal elégességnek tartotta, hogy táviratilag üdvözölje Kossuthot. Nem szólt bele a magas politikába. A minthogy legjobb volna, ha a politikai pártok is felhagynának ezekkel az újévi beszédekkel, melyek előzetes megállapodások szerint készülnek. Mert arra igazán nem sok ember kíváncsi, hogy mit mond Busbach Péter, meg Pulszky Gusztó. Annál is inkább, mert azt előre lehet tudni.

Az idén különben hamar lekerülnek a napirendről az újévi beszédek, ha később ismét fel is támadnak parlamenti beszédekben. Elsepri még a Busbach, sőt még Pulszky Gusztó beszédjét is a Jókai-jubileum. Se szeri, se száma az ünnepségeknek s a magyarok Istenének különös kegyelme legyen Jókaival, hogy kibírja az ünnepnapokat. Azt a rengeteg sok könyvet könnyű volt megírni ötven év alatt, de pár nap alatt végig szenvedai ötven esztendőért járó ünnepelést: az még egy Toldit is megviselne. Ma már talán maga a rendezőség sem tudja, hány mindenféle ünnepség leszen s maga a közönség sem tudja, hogy miként lehessen ott mindenütt, ahol Jókait látni lehet. Hányan fognak kiszorulni innét is, onnét is!

A fővárosi sajtó, a mint képzeltető, kitett magáért s azt hiszem, egy külön szoba kell majd a Jókait ünneplő újságoknak, a valamikor felépítendő új nemzeti muzeumban. Lesznek nagy Jókai-nyomtatások. Sőt a „Magyar Szalon“ már a decemberi füzetét egyedül Jókainak szentelte. A „Magyar Hirlap“ külön Jókai-albumot ad ki — ingyen az olvasóinak. Hát az emléktárgyak, a feliratok. Bizony, kell mindennek majd nem egy szoba, de egy ház. S hát a — százezer forint tiszteletdíj! Na, ez az egy remélhetőleg nem marad meg a muzeumnak. Szép apránként elkölti a nagy költő, ha ugyan már nincs elköltve. Vajha ez a nemzeti tiszteletdíj megmentené őt hátralevő éveiben az anyagi gondoktól. És írta talán kevesebbet, mint mostanában, de csupa remeket, mint egykor, régen... Azaz, hogy írhat ő akármit: nekünk minden sora, minden szava, minden betűje, kedves, szép Mind egy-egy drága kincs. Székely Huszár.

Politikai szemle.

— **Horváth Gyula lemondása.** A nemzeti párt két lapjának a mult napokban történt jegyzékváltása következményeként Horváth Gyulának a nemzeti párt alelnökségéről történt lemondása képezte az újévi politikai események kiváló pontját. Tudvalevőleg Horváth Gyula megtámadta a „Pesti Napló“-nak az egyházpolitikai javaslatokkal szemben követett magatartását és ezért, úgy látszik, a nemzeti párt és követte olyan differenciák merültek fel, melynek konzekvenciáját Horváthnak le kellett vonni. E lemondás mindenesetre élesen jellemzi a nemzeti párt viselkedését a liberális reformokkal szemben.

— **Az újév löporfüstje.** A táviró már Németországból is hozza azon érdekes, s politikai körökben feltűnést keltő hírt, hogy a német haderő szintén nagyobb gyakorlatot fog tartani a téli hónapokban. Sőt a francia és olasz határokon szintén jelentkeznek nagyobb számu francia, illetve olasz csapatok. Habár nem vagyunk hajlandók ezekből haborus híreket koholni, de mindenesetre az „állig fegyverben“ állapot úgy látszik, az új év küszöbén erős mértékben jelentkeznek és katonai szempontból a téli hadgyakorlatok szokatlan képével kell megősmernedünk.

H I R E K.

Herman Ottó levele.

Kovács Lajos, pártunk elnöke. — miként már említettük — a miskolczi függetlenségi párt nevében újév napján sürgönyileg gratulált városunk déli választó kerülete képviselőjének, Herman Ottónak, ki erre a következő levélben válaszolt:

Igen tisztelt elnök úr!

Ha csak most találom meg a perczet arra, hogy pártunk újévi, s rám nézve oly felemelő üdvözlét köszönemmel s jókívánatommal viszonzhassam, úgy ennek oka abban rejlik, hogy Kossuth Lajos nagy hazánkfianak könyvtára ügyében, társaim a pénz kezelését reám bízták. így ebben haladékat nem ismerve el kellett járnom.

Tisztelettel és baráti indulattal kérem elnök urat, legyen pártunk színe előtt tolmácsa hálámnak az újból is kifejezett bizodalomért, melyre most a nagy harcok küszöbén azért van nagy szükségem, mert legmegbízhatóbb, legbecesebb erőforrás az, annak, a ki a harczsorbba áll.

Igaz tiszteletem kifejezésével vagyok elnök urnak, s pártunk jó híveinek készsleges híve és leköteltettje

Herman Ottó,
képviselő.

— **Jókai Mór 50 éves írói jubileumát** városunk közönsége lelkesült érzelmek között fogja a mai napon megünnepelni. A tanügyi-kör ma délután 3 órakor tartja ünnepélyét a városháza nagytermében, a már általuk közölt program szerinti. A programban csak az a változás történt, hogy az ünnepélyen nem a dalir-egylet, hanem a polgári dalos-egylet és a vasuti dalkör fognak közreműködni. — Az izraelita népi iskola délelőtt 10 órakor rendez ünnepélyt a fiú iskola nagytermében, a következő program mellett: 1. „Üdvözlő dal“ éneklik a IV. leányosztály növendékei. 2. „A nagy-laki iskolás fiúk“ költemény Jókaitól, szavalja: Weisz Margit IV. o. növendék. „Alkalmi beszéd“ mondja: Goldberger Simon igazg. tanító. 4. „Alkalmi héber óda“ készítette és olvassa: Fischer Sámuel, tanító. 5. „Hymusz“ éneklik: a IV. és V. osztály mindkét nembeli növendékei.

— **A tisztelgő küldöttség,** mely városunkat a Jókai jubileum alkalmával képviselni fogja, tegnap délután indult utnak a fővárosba. Elutaztak Soltesz Nagy Kálmán polgármester vezetése mellett Kovács Lajos és Radvány István képviselők és Diószeghy György városi főjegyző.

— **Közös pásztorlevél.** Megyénk és városunk róm. kath. egyházaiban ma hirdetik ki a lelkészek azt a főpásztori levelet, melyről lapunkban már többször megemlékeztünk s melynek az a célja, hogy a rom. kath. híveket az egyházpolitikai törvényjavaslatok, kiváltképpen pedig a polgári házasság ellen való állásfoglalásra buzdítsa. Ez azonban mind hiába. Józán gondolkodásu népünk a maga egyszerű eszével régen belátta már, hogy a polgári házasságra, mely a felekezeti vizálkodást megszünteti, a családi életet a dogmák béklyóiból kiszabadítja. — égető szükség van. Az a pásztorlevél tehát, melyet ma a templomokban felolvassanak, csak ártatlan szentelt viz gyanánt fog hatni a hívek gondolkodására, de azoknak a kor követelte reformok szükségessége iránt alkotott meggyőződését és hitét meg nem ingatja. Izgalmat sem költ e pásztorlevél a hívek körében; kivált itt nálunk, a hol Samassa József egri érsek békés szelleme hatja át a papok lelkét. Samassa érsek a következő sorok kíséretében küldte meg a közös pásztorlevelet egyházmegyéje papságához:

„A nagyméltóságú püspöki kar mult évi november 30. — december 7-ig tartott tanácskozányaiában, az egyházunkat legközelebbről érdeklő papi kérdésekre vonatkozólag, közös pásztorlevél kibocsátását határozván el, e közös pásztorlevelet a püspöki kar megállapodása értelmében azon feihívással küldöm meg, hogy azt a t. lelkész urak Vizkereszt-ünnepén a szószékből híveiknek felolvassák s az abban

foglalt hitelveket, különösen is a kath. egyháznak a házasság szentségéről szóló tanát, legközelebbi egyházi beszédekben híveik előadásához mért előadás-sal, világosan, tisztán, tárgyilagosan fejtegetések.

Bizton elvárom s remélem pedig, hogy e beszédekben s előadásaikban vezérelvül követik az Apostol mondását: „mi pedig a megfeszített Krisztust hirdetjük“ (1 Kor. 1. 23.), s azért gondosan kerülni fognak mindent, mi az igehirdetésnek e magas feladatával ellenkezésben állana. És megemlékeznek különösen is sz. Fulgentius püspök azon fenéges intelmére, melyet a közelebbi napokban, sz. István első vértanu ünnepén, a breviariumban olvastunk: „István, hogy nevéhez méltón, koronát nyerjen, fegyverül a szeretetet bírta, s ez által győzedelmeskedett mindenütt. Szeretettel feddette a tévedőket, hogy jó utra térjenek: szeretettel imádkozott kövezőiért, hogy ne bűnhődjenek; a szeretet erényének erejével győzte le a kegyetlenkedő Sault, s ki üldözője volt e földön, társul nyerte meg az égbent.“

A házasság szentségét illetőleg fejtegetéseikhez elég anyagot s biztos utbaigazítását találhatnak 1876 IV. 355. sz. a. kiadott körlevelemben, melyben a házasságról szóló kath. tant legfőbb elvei s tételeiben előadtam; s melynek magyar fordítását az „Egri Egyházmegyei Közlöny“ f. évi jan. 1. számában olvashatják.

Kelt Egerben, 1894. évi január hó 1-én.

József, s. k. érsek.

— **Kinevezések.** Nyizsnyai Iván szendrői rom. kath. káplánt dr. Samassa József érsek az egri papnövelde tanulmányi felügyelőjévé s az ó-szövetési írásmagyarázat, héber és latin nyelv rendkívüli tanárává nevezte ki. — Pathy János jászberényi káplánt ugyancsak az egri érsek zserczi plebánossá nevezte ki.

— **Régóta sugják,** suttogják kormányparti körökben azt a hírt, hogy Csák György pénzügyigazgatót városunkból elhelyezik. Helybeli lapjaink is beálltak immar a suttogók közé, ők már azt is hallották, hogy Csák Györgyöt Levára, az ő helyére pedig a békésmegyei pénzügyigazgatót fogják ide áthelyezni. Mi az ilyen mendemondákra súlyt nem helyezünk. Mi is hallottuk már nem egyszer, hogy Görgei László üzletvezetőt Budapestre helyezik át. De mi ennek a nekünk tetsző híresztelésnek nem adunk hangot, nem terjesztettük azt; mert abban a hitben éltünk, hogy ennek a helyváltoztatásnak a gondolata talán az ellenzéki körök fantáziájából született. Most a kormánypart fantáziája Csák pénzügyigazgató áthelyezési hírére hozza napvilágra. Mert Csák pénzügyigazgató meg a kormánypartnak nem tetszik. Nem tetszik pedig először azért, mert egyáltalában nem hajlong a megyei kormánypart hatalmas urai, e „földiekkel játszó egytűnemények“ előtt. Nem tetszik másodszer azért, mert hivatalos eljárásában nem ismer urat, se szegény embert s nem tesz különbséget sem a mame-luk, sem a független haza iránt vágyódó hazafiak között. Nem tetszik harmadszer és főképpen azért, mert a szabad gondolkodás híve lévén, nem igyekezett sem a multban és — miként jelleméből gyanítják — nem fog igyekezni a jövőben sem, hogy alárendelt közegei sorából a kormánypart részére szavazatokat liferáljon. Hat bizony ezek — a kormányparti lelkiismeret tükörében nézve — öreg hibák és főbenjáró bűnök egy pénzügyigazgatónál. Ennél fogva nem lehet rajta csodálkozni, hogy felmerült lelkükben az az édes óhaj, hogy: mily jó volna ezt az embert innen eltenni! Mi azonban azt hisszük, hogy a kormánypartnak ez a szép reménye nem fog egyhamar beteljesedni; mert lehetetlen, hogy a Tisza Kálmán által megteremtett demoralizáció még mindig emészsze a politikai erkölcsök előfáját?... Lehetetlen, hogy egy hivatalának élő, lelkiismeretes főtisztviselőt minden igaz ok nélkül bűntessenek?... Szeretjük hinni, hogy ha Csák György pénzügyigazgatót innen valamikor áthelyezik, az csak az ő előléptetésével kapcsolatosan fog megtörténni.

— **Eljegyzések.** Virth Kálmán vasuti hivatalnok e hó 1-én jegyezte el Szentivány Erzsike kisasszonyt, Szentivány Kálmán kórházi pénztárnok leányát. — Popper Gyula, a Pelikán és Gyukits kalapgyár cégének vezetője a napokban tartotta eljegyzését Buterman Lina kisasszonnyal, Buterman Jakab kereskedő leányával. — Bodnár Juliska kisasszonyt, néhai Bodnár Dániel kedves leányát f. hó 4-én eljegyezte Teleky László budapesti lakos útlejtulajdonos.

— **Csillaghullás.** Egy évi nehéz és küzdelemteljes katonai szolgálatnak jutalmul a ragyogó aranycsillagok onnan a magasból ime lefutottak, hogy ott ragyogjanak a hűn és kitartással küzdő ifjak gallérján. Azok közül az ifjak közül, a kik a tiszti vizsgát mult szeptemberben városunkban letették, hadnagyok lettek: Bódogh Albert, Homm Gusztáv, Neufeld Sándor, Sternfeld Emil, Blau Frigyes, Sugár József, Nemes Bertalan, Schneider Károly, Grünfeld Bertalan, Spitz Lajos, Weltman Lipót, Herz Ödön, Holländer Imre, Gáll Manó, Microys Adolf, ifj. Karácsony Kálmán, Schwabik Aurél. Tiszthelyettesek lettek: Lányi Aladár, Sinkay Traján, Besztercei Bertalan, Stepniczky Ferencz, Goldstein Mór, Csizsár Béla, Klinkó Antal, Szarka Sándor, Bódy Gyula, Szubally Kálmán.

— **Halálozás.** Zsiga Mór emódi rom. kath.

plebános 6-év utolsó napján meghalt. A boldogult lelkész egyike volt azoknak, a kik a „lelki atya“ címet méltán viselik. Hosszu 65 évi életútján igaz atyja volt híveinek. Temetése újév első napján ment végbe a környék lelkészeinek és intelligentiájának részvételével. Buzgó hívei, a község apraja-nagyja mind ott voltak a temetésen s a szeretettel plebános parhüvelyét könnyes szemekkel kísérték ki a temetőbe. Nyugodjék békében!

— **Gyász.** Városunknak egyik köztisztviselőben állott agg urnóje: özvegy Margonyay Gáborné szül. Klein Erzsébet asszony e hó 2-án elhunyt. A megboldogultban Horváth László, az első magyar alt. biztosító társaság titkára, tüzoltó főparancnok, szeretett anyósát gyászolja. Temetése csütörtökön délután nagy részvét mellett ment végbe. A család által kiadott gyászjelentés a következőleg hangzik: Dr. Margonyay Gyula nevével született Guba Marcella, gyermekei: Eugénie, Gyula, Ella, — Margonyay Eugénia férj Horváth Lászlóné, a magok és rokonok nevében is mely fájdalommal tudatják a legjobb édesanya, nagyanya és a leggyengédebb anyós dr. Margonyay Gábor özvegyének Klein Erzsébetnek f. hó 2-án este 6 és fél órakor végelegyengülésben történt gyászos elhunytát. A megboldogult hült tetemei f. hó 4-én délután 3 órakor Batthyányi-utca 1. szám alatti lakásából, az ágostai ev. egyház szertartása szerint, a mindszenti sirkertben örök nyugalomra elhelyeztetni. Miskolcz, 1894. január 3-án. Áldás és béke lebegjen kihült porai felett!

— **Gyászhir.** Mély részvételt vettük a következő gyászjelentést: Özvegy Hercz Mórné saját, valamint gyermekei Lajos és János és az összes rokonság nevében is, mélyen megszorodott szívvél jelenti szeretett férjének, illetve atyjának és rokonnak dr. Hercz Mór gyógyszerésznek f. hó 3-án, életének 41-ik évében, Budapestben történt gyászos elhunytát. A boldogult hült tetemei január 4-én fognak ugyanott az izr. sirkertben örök nyugalomra tetetni. Miskolcz, 1894. január 3. Áldás, béke poraira!

— **Pályadíjat nyert tanító.** Kerekes Imre diósgyőri ev. ref. tanító a gyümölcsészet és fatenyésztés terén szerzett érdemeinek elismerésül a magyar hitelintézet 100 frt jutalmadíjat nyert — Ö-zintén gratulálunk!

— **A zeneegylet hangversenye** szerdán, e hó 3-án este kevés szamu közönség jelenlétében folyt le. A „Három róza“ szálló diszterme csak úgy kongott az ürességtől; a jelen voltak legtöbbször a közreműködők családi, rokoni és baráti köréből teltek ki. A közönyösségnek ily szomorú példája lehangoló hatással volt a szereplőkre is. Volt a programmban néhány olyan pont, mely valódi művészi élvezetet nyújtott — volna, ha esetleg nagyszamu közönség hallgatta volna s a méltán megérdemelt tapsok egy kis lelkesedést öntöttek volna a szereplőkbe. De így... a hideg teremben hideg volt az ének, hideg a zene s — hideg a fogadtatás. A jóakarát természetesen nem hiányzott a hallgatók sorában. A jelenlevők számának arányához mérve elég zajosan megtapsolták Pották Lajos valóban művészi zongorajátékát, Buterman Sándor finom és tiszta hegedűjátékát. A férfi négyes, melyet Ruttkay Menyhért, Szoligázy Ferencz, Tóth Ferencz és Beregyszász Károly urak szép érzéssel és árnyalattal adták elő, szintén hatást keltett. — Fodor Mariska urhölgy népdalait nemcsak Bodó Károly, hanem a közönség tapsai is kísérték. A trió és quintett, melyekben Szombathy János gondolkán, Klima Mihály violán, Dollinger Lajos fuvolán, Weber István harmoniumon, Buterman Lajos zongorán közreműködtek, az előadás szabatos voltát tekintve, beillett volna egy fővárosi zeneegylet hangverseny programjába is. Az előadás után a közönség felkerekedett s azt mondta, hogy a tanczot majd máskor járja el.

— **Farsangi naptár.** A ma megkezdődő farsangban, a Seper-szálloda nagytermében a következő testületek és intézetek fognak táncmulatságokat tartani: Január 7-én az izraelita nőegylet, január 13-án a rom. kath. nőegylet, január 14-én az izr. ipartársulat betegsegélyző egylete, január 16-án az építő ifjuság, január 18-án a hadastyán egylet, január 20-án a szegény tanuló gyermekeket segélyző egylet, január 21-én vasuti dalárda, január 27-én tiszti bál, február 1-én csizmadia bál, február 3-án miskolci ipartestület, február 22-én Borsod miskolci Gentry Clubb.

— **Közgyűlés.** A miskolci kereskedők és kereskedő ifjak egylete VI. évi rendes közgyűlését 1894. január hó 7-én d. u. 2 és fél órakor tartja saját helyiségében (Seper-szálloda II. emelet), melyre a t. egyleti tagok ez uton tisztelettel meghívattak. A miskolci kereskedők és kereskedő ifjak egylete választás mánya. Tárgysorozat: 1. A választmány beszámoló jelentése. 2. A számvizsgáló bizottság jelentése. 3. Az egylet tisztikarának választása. Választandó: elnök, alelnök, titkár, jegyző, pénztárnok, háznagy, könyvtárnok, 20 választmányi tag, 4 póttag és 3 tagu számvizsgáló bizottság. 4. A költségvetés tárgyalása. 5. Esetleges indítványok tárgyalása.

— **Elgázolta a vonat.** Tamás István szirmai lakos napszámós tegnap reggel — hihetőleg illuminált állapotban — a gyorsvonat indulásakor akart

áthaladni a miskolci pályaudvar vágányain. Lábai azonban megbotlottak s nem tudott hirtelen fölkelni; a gyorsan robogó vonat kerekéi tehát a szerencsétlen ember lábszárait ketté metszték. Behozták azután a miskolci kórházba, a hol lábát azonnal amputálták. — Vigyázatlansága miatt most a béna és nyomorék emberek száma egygyel szaporodott.

— **Helyesbítésül** megjegyezzük, hogy Pul Paula Bede Lászlóné csödtömege részére nem Dr. Vajda Adolf, hanem Kovács Lajos ügyvéd lett gondnokul kinevezve. — Ezuttal megemlítjük, hogy kereskedői körökben több nevet s több kereskedői cézét emlegetnek, a melyek kevésebbeknek lesznek mihamarabb önmaguk ellen a csödtöt megkérni.

SZÍNHÁZ.

Kevés szamu közönség néz e végig az „Eleven ördög“ keddi előadását, holott a színlap szokasos mondókája „Örley Flóra primadonna felléptével!“ ma sem maradt el. A czimszerepet Örley ját-zotta, de művésznői hírnevéhez nem fűz ezen szerepese babérokat; mert szerepét nem tudta, énekével sem tudott a magaslatba emelkedni, colossális rekedtsége miatt. Az est fenyontja Litzemayer Szidi, Grevin szabónője volt, ki játékaival és énekeivel egyaránt nagy sikert és lelkes tapsokat vívott ki; Breznay Geyza Desperiere tanácsosa kitűnő kabinetalakítás volt. Pogány Janka csakis maga magában gyönyörködött, s ugyanezt tette Bethleny is, ki Grevin szabó szerepét kissé erősen szabta meg. Mátray Kálmán, neveltető vakli párbajozó volt.

Szerdán este Győre Alajos szintársulatunk emezorgalmas, buzgó és kiváló tagjának jutalomjátékaul „Ördög és a párisi vak leány“ társadalmi színmű került színpadra, a szószeros értelmében üres ház előtt. A jutalmazandó a családjában hirtelen előfordult haláleset miatt részt nem vehetett, hanem szerepét Breznay Geyza vette át, ki szép sikerrel oldotta meg nehéz szerepét. Az előadás magában véve sikerült volt. Bera Paula a gonosz szívű marquisnőt kitűnő alakításban mutatta be; fényes és szép kiállítású toilletje tetszetősek voltak. Szathmáry az ékszerárut igazi drámai hévvel játszotta meg. A vak leány szerepében Boross Ferike próbálkozott meg egy épen neki nem való szereppel, melyet igen ügyesen el is ejtett. Sem hangja, sem alakítása nincs meg e szerepkörre, főleg pedig a levegőben való oknélküli folytonos hadonázásai nagyon kellemetlenül érinték a közönséget. A harmadik felvonás előtt a Litzemayer nővérek lejtettek el egy polkát hájósan, melyet a lelkes tanuló ifjuság megismételtetett.

Csütörtökön ez idénben harmadszor került színre „Tiszt urak a zárdában“ operette egy kiváló, összhangzatos előadásban. Ma is lelkesen tapsoltunk Örley Flórának, Litzemayer Szidinek, Bethlenynek, Breznainak és Pogány Jankának is, kik jókedvűbben lévén, jól is játszottak. Mátray Kálmán fél hét órakor vette át Karacs Imrétől, betegsége miatt a szerepét és igen tisztességes sikerrel küzdötte végig halátlan magas tenorban fekvő nehéz szerepét. A zenekar kitűnően működött. Paula.

A közönség köréből.*)

Miskolcz, 1894 január 5.

Tek. Szerkesztőség!

Csodálom, hogy a helybeli sajtó, mely négy lappal is van képviselve, még eddig se vett tudomást egy érdekes hírről, mit is számos olvasója érdekében kérek közzétenni.

1893. december hó 30-án a helybeli órási Brestovszky Vilmos, ismeretlen helyre távozott és csakis Berner Antal rendőrkapitány ur erélyes eljárásának köszönhető, hogy a nála zálogba tett számos javítások megkerültek, hogy ily a tulajdonosok nem károsodnak és ezeknek kiadatásával helybeli fiatal órást, Edelmann Mórt bizta meg, hol is a javításba adott órák a javítási jegy előmutatása mellett kiadatnak. Tisztelettel egy előfizető.

* E rovat alatt a közérdekű felszólalásokat díjnélkül közöljük, de azokért a felelőség a beküldőt terheli. Szerk.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: Dr. Németh Imre.

Kiadó: Wessolányi Géza.

NYILTTÉR.*)

Köszönetnyilvánítás.

A mult év november hó 30-án öngyilkosság következtében elhalt férjem Berecz István a cs. kir. szab. Adriaai biztosító-társulatnál biztosítva lévén, a biztosítási tőke a miskolci t. vezérügynökség által részemre hiánytalanul kifizetett.

A midőn ezen gyors és culous eljárásáért a t. intézet és vezérügynökségének őszinte köszönetet nyilvánítok, nem mulasztatom el ezen intézetet a t. közönség partolásába ajánlani.

Miskolcz, 1894. január hó 5-én.

Özvegy Berecz Istvánné, szül. Csapó Erzsébet.

* E rovat alatt közlöttekért nem vállal felelőséget a Szerk.

RÉVÉSZ IMRE táncziskolája

Miskolczon a Seper-szálló nagytermében.

Mély tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, miszerint több szülő felkérése folytán **egy nyolczheti táncztanfolyamot** osztályonként beosztva

január hó 8—10-én kezdem meg.

Nálam a legfiatalabb növendékek is **elsajátíthatják egy tanfolyam alatt** a legjobb bánásmód mellett, az illemszabályokon kívül az **összes divó tánczokat**

Beiratások a Seper-szálloda I. emelet 24. sz. lakásomon január 8-tól délután **4—6 óráig**, a **tánczórák megkezdése előtt** eszközölhetők és naponta **Ferenczi B. úr** könyvkereskedésében is elfogadtatnak.

Tánczandij 5 és 6 frt havonként. Tanítás 3-szor hetenkint, hétfőn, szerdán és még egy köznapon.

Kiváló tisztelettel

Révész Imre

táncztanító.

Egy jó házból való fiú
tanulóul felvétetik.
Czim a kiadóhivatalban.

11981. sz.
tkv. 1893.

Árverési hirdményi kivonat.

A miskolczi kir. törvényszék mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy Buttermann Jakab végrehajthatónak Varjassy József végrehajtást szenvedő elleni 187 frt 90 kr. követelés és járulékai iránti ügyében, a miskolczi kir. törvényszék területén levő, a mályi 118. tjkvben A. § 1. rendsz. 548. hrsz. alatt foglalt, a kis zugó-dűlőben fekvő egész szőlőre 366 frt, a pusztá vakarácsi 1. sz. tjkvben A. § 5. rdsz., 47. hrsz. alatt foglalt, a vakarácsi hegyen fekvő szőlőre és borházra 1406 frt, ugyanottani 28. sz. tjkvben A. § 1. rdsz., 43. hrszám alatt foglalt, a vakarácsi hegyen fekvő dézsmás szőlőre 92 frt, ugyanottani 30. számú tjkvben A. § 1. rd. 45. hrsz. alatt foglalt, a vakarácsi hegyen levő dézsmás szőlőre 74 frt kikiáltási árban elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az **1894. évi márczius hó 2-ik napján délelőtt 4 órakor** Mályi község-házánál megtartandó árverésen a kikiáltási áron alól is eladotni fognak.

Az árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át a kiküldött kezéhez letenni.

Kelt Miskolczon, 1893. évi december hó 6 ik napján.

A kir. tvszék mint tkvi hatóság.

Sebe Alajos,

kir. tvszéki bíró.

11496. sz.
tkv. 1893.

Árverési hirdményi kivonat.

A miskolczi kir. törvényszék mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy özv. Unglerleider Józsefné és társai végrehajthatónak özv. Róth Ferenczné Weisz Eszter végrehajtást szenvedő elleni 660 frt követelés és járulékai iránti ügyében, a miskolczi kir. törvényszék területén levő, a I. miskolczi 2970. sz. tjkvben A. § 1. r. 4619. hrsz. a Róth Ferenczné, Róth Sáli, Róth Lina, Fleischer Móricz, Leopold, Dávid és Rebus nevére jegyzett s a Szentpéteri kapuban levő 53. nsorszámú ház, udvar és kertre a végrehajtási tkv. 156. §-a alkalmazásával 1122 frt kikiáltási árban, II. A miskolczi 6223. sz. tjkvben foglalt közös legelőből a B. 2787—2793. sz. a. bejegyzések szerint ugyancsak fent nevezett tulajdonos társak nevére jegyzett jutalékokra a végrehajtási tkv. 156. §-a alkalmazásával 28 frt 60 kr. kikiáltási árban elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az **1894. évi január hó 19-ik napján délelőtt 9 órakor** ezen kir. tvszék árverelő helyiségében megtartandó árverésen a kikiáltási áron alul is eladotni fog.

Az árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át a kiküldött kezéhez letenni.

Kelt Miskolczon, 1893. évi december hó 4-ik napján.

A kir. tvszék mint tkkvi hatóság.

Sebe Alajos,

kir. tvszéki bíró.

WESSELÉNYI GÉZA

könyvnyomdája és a „SZABADSÁG” kiadóhivatala

— MISKOLCZON, Széchenyi-utca 45. szám. —

Van szerencsém a nagyérdemű közönség szíves tudomására hozni, miszerint

KÖNYVNYOMDAHELYISÉGEMET

a Színház-utczából

Széchenyi-utca 45. szám alá

Xifkovich-féle házba

a „Pestváros Szálloda” és Zitkovszky fényképész úr szomszédságába helyeztem át.

Elkészítetek műveket, folyóiratokat bármily nagyságban és kiállításban.

Továbbá elvállalok falragaszokat, szinlapokat, ügyvédi és végrehajtói nyomtatványokat, eljegyzési és esketési kártyákat, árjegyzékeket, szállítóleveleket, betét- és adókönyvecskéket, levelező-lapokat, vásár-, vám- és fürdőjegyeket, táblázatokat, mulatsági meghívókat, tánczrendeket, boritékokat, számlákat, körleveleket és memorandumokat stb. stb. legesinosabb és legizlésebb kiállításban, mely tekintetben versenyzek a fővárosi műintézetekkel.

Mint eddig, úgy ezután is igyekezni fogok a n. é. közönség meglegedését kiérdemelni és b. pártfogását kérve vagyok

kiváló tisztelettel

Wesselényi Géza

nyomdatulajdonos.

A „Szabadság” részére hirdetések felvétetnek a kiadóhivatalban és Jenei Soma telefon-központi hivatalában.